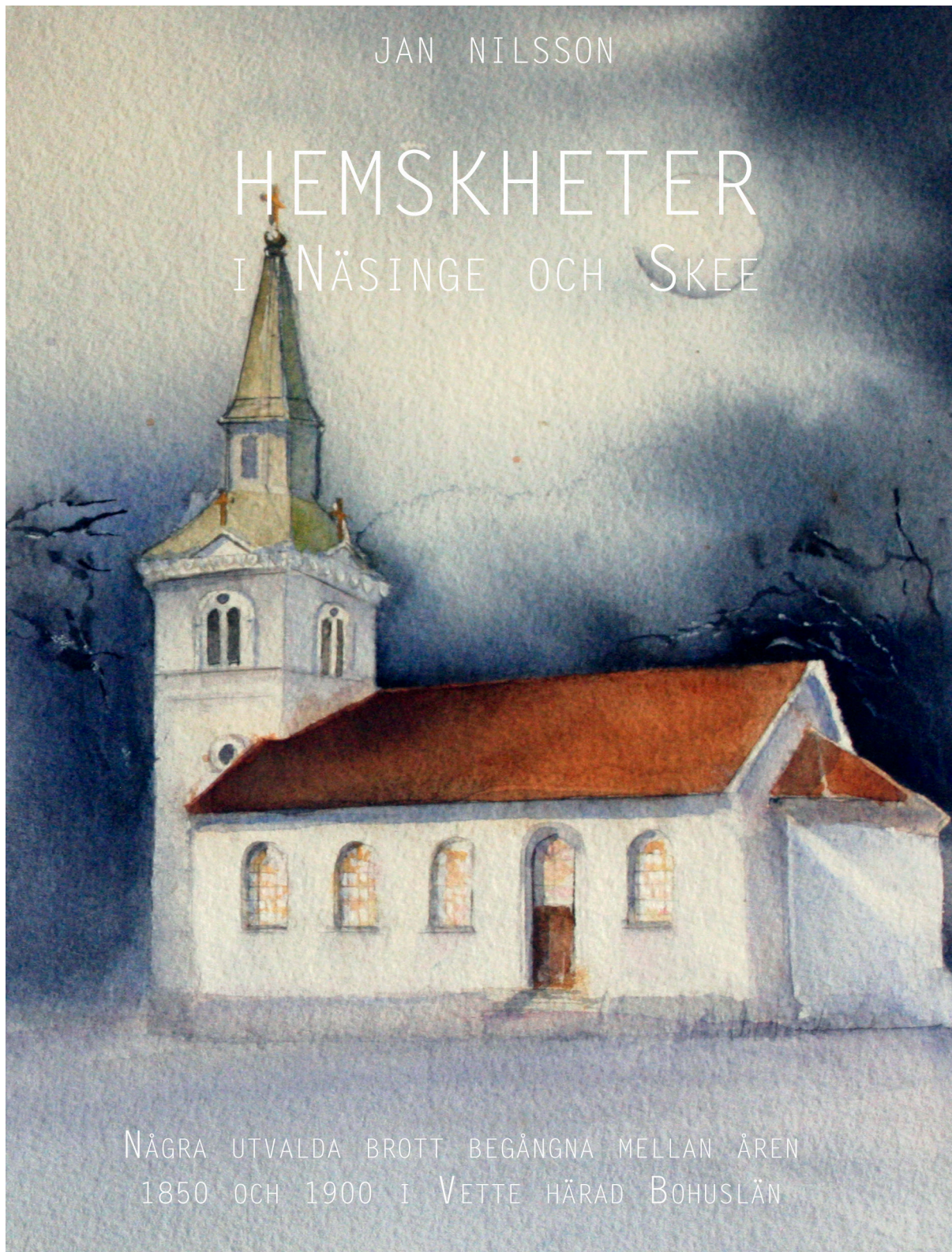

KÄLLMATERIAL

JAN NILSSON

HEMSKHETER I NÄSINGE OCH SKEE

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900 I VETTE HÄRAD BOHUSLÄN

16. DRÅP
BEGÅNGET: 1887
GÄRNINGSMAN: LUDVIG PERSSON I SÖR BUAR

Utdrag ur domboken från Vette Häradsrätt.
Innehåller alla ingående handlingar i aktuellt mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget Arkiv Digital, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på Arkiv Digitals hemsida.

Jan Nilsson

v281432.b4910

**Protokoll, hållet vid ur-
tima ting med Wette härad
på tingsstället i Strömstad
den 18 Januari 1887**

Närvarande: Ordföranden, undertecknad
vice Häradshöfding och t.f.
domare i orten samt Nämnde-
männen:

Häradsdomaren Hans Olsson i Hälle,
Niklas Johannesson i Boråsgården,
Edvard Olausson i Hogen,
Carl Martin Olsson i Tjernebo,
Hans Andersson i Hedängen,
Anders Mattisson i Terje, och
Hans Andersson i Massleberg

Urtima tinget utlyses och rättegångsfrid påbjudes.

Sedan Kronolänsmannen i häradet F W Bendroth uti skrifvelse, som den 30 sistl December kommit Domhafvanden tillhanda, anmält att han häktat och låtit till Kronohäktet i Uddevalla införpassa hemmasonen Ludvig Persson från Sör Buar, för det han å stenhug-
garen Johan Aron Jonsson från Krokstrands stenhuggeri föröfvat grof misshandel, så har Domhafvanden till denna dag utsatt urtima ting för ransakning med Ludvig Persson och uti särskild skrifvelse anmodat Bendroth att till ransakningen hafva inkallat målsegarens vittnen; och då med anledning häraf detta ransakningsmål nu företages tillstädekomma, jemte åklagaren, Johan Aron Jonssons hustru Olava Martina Johannesdotter och broder August Jonsson från Liholt i Norge, hvarjemte häktade Ludvig Persson i tingssalen infördes under bevakning af fänggevaldiger P A Bergendahl.

Åklagaren upplyser att ifrågakomna misshandel egde rum uti Johan Olssons i Sör Buar hem Onsdagen den 22 sistförflutne December på aftonen äfvensom att Johan Aron Jonsson omedelbart efter misshandelns föröfvande försvunnit och sedermera, oaktadt mycket eftersökande, icke afhörts, hvadan troligt är att han af misshandelns ljutit döden och derefter blifvit undanskaffad. Dagen efter det anmälan om misshandelns inkommit höll åklagaren polisförhör angående brottet på hemmanet Sör Buar; och har protokollet derefter, som nu af åklagaren företes, följande lydelse:

“Protokoll hållet å etc

se Litt A

v281432.b4940

Litt A

**Protokoll hållet å
Sör Buar den 27 December
1886.**

Sedan Olof Andersson i Krokstrand och August Jonsson från Liholt i Norge sistliden gårdag för undertecknad Kronolänsmän i orten, anmält att en broder till nämnde Jonsson, vid namn Johan Aron Jonsson, hvilken jemte Olof Andersson voro anställda som

stenhuggare vid Krokstrands stenhuggeri efter att hafva onsdagen den 22 i denna månad varit inne hos hemmansägaren Johan Olsson i Sör Buar, der brännvinsdelning förut under dagen egt rum, blifvit derstädes af hemmasönerna Hilmer Carolusson från Björkemyren under norr Buar och Johan Ludvig Persson från Sör Buar svårt misshandlad och sedermera icke afhörts, hvadan antagligt vore, att Aron Jonsson af misshandeln ljugit döden och möjligen undanskaffats, hade undertecknad denna dag härstädes inställt sig för hållande af förhör, som börjar hos ofvannämnde Johan Olsson, hvarvid följande personer, i närvaro fjärdingsmannen A Danielsson och stämningssmannen B J Norqvist sig infinna och berätta, Johan Olssons hustru Gustafva Carlsdotter att hon, som samma dag verkställt brygd i det till huset hörande kök, vid det hon hört oväsen uppstå inne i stugan bedt mannen undanskaffa deras ena dotter Amanda Charlotta, hvilken, enär hon vore sjuklig, icke tålde se eller höra sådant oväsen, hvarpå mannen jemte dottren ingått i ett annat rum till hvilket dörren blifvit såväl låst som krokad, och att hon icke har sig i saken mera bekant.

Carl Olsson i Sör Buar: att Olof Andersson och Johan Aron Jonsson å stället begärt skjuts, om hvilken äfven föranstaltats, att då skjutsen framkommit detta tillsagts Aron Jonsson med tillkännagifvande, att skjutspenningarna, två kronor, skulle af honom, hvilken voro okänd, erläggas i förskott; att Aron Jonsson, deröfver uppretad utfarit i otidigheter samt fattat Ludvig Persson om halsen, mellan de båda sistnämnda jemte Hilmer Carolusson slagsmål uppstått inne i stugan; att han flera gånger skilt dem åt och till sist utfört Aron Jonsson ur stugan, hvarefter såväl Hilmer som Ludvig jemväl utgått och att nämnde personer efter någon stund åter inkommit och på tillfrågan, om de sett Aron, svarat, att de "träffat" honom;

Johan Olsson i Sör Buar: vitsordar hustruns uppgift och vet rörande slagsmålet icke något att förtälja, men upplyser på fråga, att Hilmer Carolusson varit den, som hemscaffat brännvinet, deruti jemväl öfrige vittnen instämma.

Stenhuggaren Jens Jonsson eller Johansson: att han, som varit ute, inkom i stugan, såg Aron Jonsson låg kullslagen öfver den i stugan befintliga säng, hvarvid såväl Hilmer som Ludvig legat öfver Aron och slagit densamme, dervid Carl Olsson, antagligen för att freda Aron, utfört honom ur stugan, hvarefter äfven Hilmer och Ludvig utgått; att Jens under tumultet i stugan, vid försök att freda Aron, af något tillhygge, antagligen en messingsdosa, erhållit ett svårare slag i ena ögat, hvilket nu tedde sig ansvalt och mångfärgat;

att han, stående på trappstenen utanför stugudörren sett Aron orörlig ligga i diket invid den utmed huset löpande stengärdesgård, der såväl Hilmer som Ludvig befunno sig, den senare af alla krafter sparkande Aron i hufvudet med de påhafda skodonen;

att efter någon stund Hilmer tillsagt Ludvig, att upphöra, "ty nu har Aron fått nog";

att han ingått i stugan men åter derifrån utgått för att hjälpa Aron men att denne då varit borta och sedermera intill denna dag icke afhörts;

att han på gården råkat Hilmer och Ludvig, hvilka då velat öfverfalla honom, men derifrån förhindrats af Carl Olsson, som kommit emellan, samt

att Arons halsduk och öfverrock funnits hos Johan Johansson i Långskog, gemenligen kallad "fyrkjohan"; [fyrk=mynt under 1400-, 1500- och 1600-talet (som småmynt); i vissa uttr. med betydelsen att vara sparsam (snål)]

Stenhuggaren Sven Johansson från Krokstrand: att han hört det Olle Ek i Björneröd yttrat, att Ludvig Persson till Ek sagt, att Aron behöfva de ej leta efter mera "han har fått nog" och "han är borta".

Då någon vidare upplysning icke härstädes finnes att vinna, fortsättes förhöret hos Per Halvordsson i Sör Buar, hvilken berättar, att Ludvig, till hvilken han vore fader, i sällskap med en yngre broder hemkommit den 23 dennes klockan mellan 3 och 4 på morgonen; att Ludvig då varit nykter; att han sednare velat hafva häst och åkdon för en resa men af fadren förnekats detta, tillfölje hvaraf misshälligheter uppstått mellan fader och son, samt att han om slagsmålet och den, som det antages bortkomne Aron Jonsson, icke hade sig mera bekant än hvad ryktet vet att omtala.

Det skulle här antecknas, att Per Halfvordsson för grannarna sagt, det han efter helgen skulle hos Kronolänsmannen i orten till åtal angifva sonen för det denne misshandlat fadren samt att fadren behöfde skaffa sig hjälp när han vore rädd för sonen så länge denne vore i huset;

Ludvig Persson; att då han, som varit ute och iordningsställt den af Aron Jonsson och Olof Andersson begärda skjuts, inkommit i stugan, der slagsmålet då redan var igång, jemväl han deri deltagit; att efter det Aron blifvit af Carl Olsson utförd, han och Hilmer jemväl utgått och då påträffat Aron vid gärdesgården, der såväl Hilmer som Ludvig då medelst slag och sparkningar, synnerligast i hufvudet, misshandlat Aron, att han sedermera icke sett eller afhört Aron eller det ringaste deltagit i letandet efter honom; att han efter misshandeln ute ingått i stugan, der han qvarstannat till vid half fyrtiden på morgonen, då han begifvit sig hem; att han aldrig sett Aron före detta tillfälle och således icke kunde bära något agg till honom samt att endast Hilmer och Ludvig varit de, som misshandlat Aron.

På särskild fråga upplyser Ludvig Persson att Hilmer Carolusson varit den, som haft bestyret med skaffandet och utdelandet af densamma dag delade brännvinet.

Hilmer Carolusson från Björkemyren under Norr Buar, hvilken av fjerdingssmannen blifvit hithämtad, förnekar på det bestämdaste att hafva deltagit i misshandeln mot Aron Jonsson, hvilken han säger sig aldrig förut hafva sett eller råkat och till hvilkens igenfinnande han heller icke det ringaste bidragit.

Det skulle här antecknas att Hilmer Carolusson är i orten synnerligen fruktad såsom varande en vildsint slagskämpe och för allmänna säkerheten högst vådlig.

Vid derefter företagen besigtning på stället befanns i diket vid gärdegården, der Aron Jonsson blifvit slagen, i snön en större del fruset blod jemte någon annan gråaktig massa som hade mycken likhet med menskohjerna; varande alla spår utplånade till följe af de sista dagarne fallen och frusen snö.

Stenhuggaren August Jonsson: upplyser, att Aron Jonsson, till hvilken han vore broder, vore gift och hade fyra barn samt att Aron icke sedan den 22 dennes varit synlig hvarken i sitt hem eller i sin bostad å Krokstrand, der han arbetade som stenhuggare, och att oakadt de noggrannaste efterforskningar icke någon sedan samma tid sett Aron. Vid öfvervägande af hvad sålunda vid förhöret förekommit och på grund af Ludvig Perssons egen bekännelse fann jag honom hafva gjort sig skyldig till gröfre misshandel, hvadan han af mig blef häktad och införpassad till häradshäktet i Strömstad för att vidare afföras till kronohäktet i Uddevalla i afbidan på ransakning, derom begäran skulle

till vederbörande Domhafvande direkt aflåtas.
Som ofvan F W Bendroth

Den tilltalade vidhåller sin vid polisförhøret afgifna berättelse samt påstår att han icke tagit någon befattning med Johan Aron Jonsson efter ifrågavarande slagsmål utanför manhuset å Sör Buar. Sedan Johan Aron Jonsson blifvit vid gärdegården å Sör Buar sparkad af den tilltalade, gick denne in i manhuset utan att efterse i hvad mån Johan Aron Jonsson af misshandeln tagit skada. Den tilltalade medgifver, på fråga af Åklagaren, som upplyser, att blodfläckar synts å det ställe vid gärdesgården, hvarest Johan Aron Jonsson af den tilltalade slagit, att Johan Aron Jonsson, efter det han blifvit af den tilltalade sparkad, "blödde något" men emedan det vid tillfället var nästan mörkt, såg den tilltalade icke från hvilket ställe å Johan Aron Jonssons kropp blodet kom.

Sedan Åklagaren upplyst det han hört uppgifvas, det den tilltalade under de närmaste dagarne efter slagsmålet skall varit ute på resor, yttrar den sistnämnde, att han dagen efter slagsmålet vid 10:tiden på förmiddagen, åkande efter ofvanbemälda Johan Olssons häst, som han af Johan Olsson, hvilken är gift med den tilltalades moster, fått låna, begaf sig från Sör Buar hit till Strömstad för att göra uppköp och anlände hit kl 12 på dagen. På eftermiddagen sammanträffade den tilltalade med Johan Olsson och var tillsammans med honom hela aftonen, hvarefter de båda i hvarandras sällskap lemnade Strömstad och återkommo ungefär kl 10 på qvällen till Johan Olssons hem, der den tilltalade låg öfver natten. Följande morgon återvände den tilltalade till sitt strax intill Johan Olssons bostad belägna hem, hvarest den tilltalade vistades till den dag polisförhøret hölls. Att den tilltalade för Olle Ek i Björneröd yttrat sig på sätt stenhuggaren Sven Johansson från Krokstrand vid polisförhøret uppgifvit kan den tilltalade icke erinra sig.

Åklagaren inlemar härefter angående den tilltalade följande:

Prestbevis för hemmasonen etc se Litt C

v281432.b4980

Litt C

Prestbetyg för hemmason Johan Ludvig Persson i S Buar
Lefnadsomständigheter före ankomsten till fängelset

Födelseår, månad och dag samt ställe uppgifvet till By, Socken, Stad, Härad och Län:
Född i Skee den 18 Jan 1862

Föräldrarnas namn, stånd och villkor samt om de lefva och hvarest eller när och hvarest de aflidit:

Hemmanseg Per Halfvordsson och hustrun Amalia, lefva

Uppfostran förra yrket eller näringsfång samt tiden och stället för första och sista Nat-
tvardsgången:

Första Nattv gång i Skee 1877 med vitsordad hjälplig Christendomskunskap.

Ogift eller gift samt om hustru eller nära anförvanter lefva, uppgift å deras namn och
födelseort:

Ogift

De församlingar der personen varit mantalsskrifven och tiden när, men i synnerhet hvarest och när sednast under två påföljande år:

Skee

Om när och af hvad anledning tillförene häktad, för brott tilltalad, frikänd, bestraffad eller benådad:

Icke förut för brott tilltalad eller straffad

Skee den 29 Dec 1886

C A Ekstedt

P.1.

Den tilltalade vitsordar riktigheten af förestående om honom lemnade uppgifter samt tillägger att han kan både läsa och skriva samt att han alltid vistats i hemmet och arbetat åt föräldrarne med det undantag att han ett par gånger för kort tid haft anställning som stenhuggare.

Och vittnesförhör med Johan Johansson i Långskog, Johan Olsson och h h Gustafva Carlsdotter, Carl Olsson och Per Halfvordsson, alla i Sör Buar, Olof Andersson äfven kallad Olle Ek i Björneröd samt stenhuggarne Olof Andersson, Sven Johansson och Jens Johansson i Krokstrand, hvarjemte Åkl upplyser att han jemväl till vittne instämt Hilmer Carolusson i Björkemyren, men att Åkl på grund af hvad som numera angående Hilmer Carolusson kommit till Åklagarens kännedom för närvarande icke vill påkalla Hilmer Carolussons hörande såsom vittne.

Vid frågan om jäf upplyses att Gustafva Carlsdotter är den tilltalades moster, att Carl Olsson varit gift med en hans moster, som nu är död, samt att Per Halfvordsson är fader till den tilltalade, med anledning hvaraf HdRn genom afkunnadt beslut förklarar Gustafva Carlsdotter och hennes man Johan Olsson, Carl Olsson samt Per Halfvordsson jäfvige att i saken vittna, men att de med undantag af Per Halfvordsson från hvilkens hörande Åkl för närvarande avstår, skola upplysningsvis, utan ed få meddela, hvad de i saken känna.

Öfrige vittnen mot hvilka jäf icke kan utrönas få aflägga vittnesed, om hvars vigt de erinras och en i sänder hörde berätta:

1. Johan Johansson: att vittnet var närvarande på Sör Buar vid ifrågakomna tillfället, der vid Johan Aron Jonsson, som var vid upprymd sinnesstämning, företog sig hvarjehanda konster och upptåg med de i stugan innevarande personer. Efter en stund uppstod i stugan slagsmål, der jämväl Johan Aron Jonsson deltog, men vem som gifvit anledning till slagsmålet vet icke vittnet, som icke såg att Johan Aron Jonsson blef slagen af den tilltalade, men då denne jemte ofvanbemälte Hilmer Carolusson och Johan Olsson, efter att hafva varit ute på qvällen inträdde i den sistnämndes hus, hörde vittnet Hilmer Carolusson yttra att det var väl han höll öfver Johan Aron Jonssons hufvud, när det eljest hade gått illa, men hvem det var som slagit Johan Aron Jonsson hörde vittnet icke sägas. Huruvida den tilltalade derefter under nattens lopp var ute ur huset vet icke vittnet. Vid 4:tiden på morgonen efter det omvittnade slagsmålet egt rum, lemnade vittnet Sör Buar och omedelbart derpå begaf den tilltalade sig derifrån och hade med vittnet sällskap till den tilltalades strax intill belägna hem, derunder han för vittnet omtalade att han påföljande dag ämnade sig hit till staden. Då vittnet aflägsnade sig från Sör Buar tog han af

misstag en hatt, som enligt hvad sedermera blifvit upplyst tillhörande Johan Aron Jonsson, hvadan antagligt är att denne under det han uppehöll sig ute på gården icke hade någron hufvudbonad på sig. Vidkändt.

2. Olof Andersson kallad Olle Ek: att vittnet Thorsdagen före Jul å således dagen efter omstämda misshandels föröfvande, här i staden träffade den tilltalade och oftabemälda Johan Olsson, men något tal om våldet hörde icke vittnet. De af stenhuggaren Sven Johansson från Krokstrand vid polisförhöret uppgifna yttranden kan vittnet icke påminna sig hafva fällt. Widkändt.

3. Olof Andersson i Krokstrand: att vittnet och Johan Aron Jonsson, hvilka varit bekanta och tillhört samma arbetslag sedan sistliden vår, den 22 sistl December i hvarandras sällskap begåfvo sig från Krokstrand för att hemta brännvin å Sör Buar, hvarest brännvinsutdelning samma dag skulle ega rum. Johan Aron Jonsson yttrade att han ville skynda sig, enär det vore bra att komma tillbaka till Krokstrand så fort som möjligt, hvadan vittnet icke har den ringaste anledning att misstänka det Johan Aron Jonsson ville lemna orten. Sedan omnämnda brännvinet erhållits ville Johan Aron Jonsson, som vid tillfället icke var fullt nykter, före affärden från Sör Buar, hafva kaffe och brännvin eller s k halfvor, hvarför han och vittnet qvarstannade derstädes och under tiden, efter det Johan Aron Jonsson beställt skjuts till Krokstrand, uppstod i dagligrummet slagsmål, deri den tilltalade äfvensom Hilmer Carolusson och Johan Aron Jonsson deltog och hvilket slagsmål fortsattes i förstugan och utanför huset. Efter en stunds förlopp kommer endast de båda förstnämnda in i rummet och anföllo vittnet, som emellertid räddade sig genom att springa ut ur huset. Hvar Johan Aron Jonsson fanns hade vittnet fördenskull icke tid att efterse. Widkändt.

4. Sven Johansson: att vittnet jemte flere andre sistl Julafton voro ute för att söka efter Johan Aron Jonsson och sågo dervid spår i snön ledande från Sör Buar, hvarest misshandeln egt rum, till den i närheten gående häradsvägen, hvarest spåren försvunno och tycktes det för vittnet, som om den person, hvilken efterlemat spåren, sprungit, alldenstund mellanrummen mellan spåren voro ganska stora. Wittnet gick derefter till Per Halfvordssons egande hemmansdel i Sör Buar, dervid vittnet på fråga om den tilltalade vore hemma, af en efter hvad vittnet tror, dennes broder fick till svar att så icke vore förhållandet. Wittnet träffade sedan Per Halfvordsson, hvilken upplyste att den tilltalade låg och sof i dagligrummet, något som jämväl var fallet. Tillfrågad av vittnet, om den tilltalade visste hvar Johan Aron Jonsson kunde finnas, svarade han att han derom icke egde någon kännedom. Wittnet har hört omtalas, det förbemälda Carl Olsson skall hafva yttrat, att det fanns en person som kände till förloppet vid och efter misshandeln föröfvande, men att bemälda person, som ännu vore minderårig och icke blifvit konfirmerad, fördenskull icke kunde få vittna i saken. Likaledes har vittnet hört en skjutskarl vid namn Oskar Andersson berätta, att ofvannämnde Olle Ek skall hafva hört den tilltalade yttra, att han "skaffat Aron Jonsson å sted". Widkändt.

Med anledning av sistnämnda uppgift påfordrar Åkl vittnesförhör med bemälda Oskar Andersson, hvilken tillstädes och ojäfvig befunnen, efter aflagd ed och varning för dess missbruk berättar:

att vittnet icke kan erinra sig hafva hört Olle Ek uttala sig på sätt vittnet Sven Johansson anført och för öfrigt var Olle Ek, då tal mellan honom och vittnet uppstod angående ifrågakomna misshandeln icke fullt nykter hvadan vittnet icke lade någon vikt vid hans yttranden. Vittnet har hört den tilltalades moster Gustafva Carlsdotter säga, att om det blott blifver sol- och sommardag kommer nog Johan Aron Jonsson att anträffas. Widkändt.

5. Jens Johansson: att vittnet vidhåller sin vid polisförhöret afgifna berättelse med den ändringen dels att vittnet icke såg Johan Aron Jonsson ligga omkull öfver sängen i stugan men att den tilltalade och Hilmer Carolusson försökte att kasta honom omkull äfvensom att vittnet, emedan det vid tillfället var ganska skumt, icke med bestämdhet kan säga, att Johan Aron Jonsson, då han låg vid gärdesgården blef sparkad af den tilltalade, ehuru vittnet tyckte att så skedde, dels och att Johan Aron Jonssons halsduk och överrock efter hans försvinnande funnos qvar på Sör Buar och icke hos Johans Johansson i Långskog. Ehuru vittnet befann sig i förstugan, som är belägen på ett afstånd af endast omkring 20 alnar från gärdegården, hörde vittnet hvarken något tal eller rop från Johan Aron Jonsson, sedan han, enligt hvad vittnet tyckte sig se, blef af den tilltalade sparkad. Då vittnet, som tillbragte natten efter misshandelns föröfvande å Sör Buar, vid 8 eller 9 tiden på morgonen vaknade, såg vittnet den tilltalade befinna sig derstädes; och yttrar den sistnämnde med anledning häraf att han efter att hafva ungefär kl: 4 på morgonen begifvit sig från Sör Buar till sitt hem, återvändt till Sör Buar omkring kl: 10 på förmiddagen för att af Johan Olsson låna en häst för resa till Strömstad emedan den tilltalade blifvit förvägrad att för sagda ändamål få begagna sin faders häst. Wittnet upplyser om att vittnets syster är Johan Aron Jonssons hustru men att vittnet icke haft sig bekant att nämnda släktskap kunde utgöra hinder för honom att höras såsom vittne, och upplyser vittnet härefter att Johan Aron Jonsson och hans hustrus hemlif alltid varit godt. Vidkändt.

Johan Olsson får härefter företräda och berättar, att Johan Aron Jonsson jemte ofvan bemälde Olof Andersson och Jens Johansson omstämda afton af Johan Olsson begärde skjuts till Krokstrand, men som det var långt lidet på aftonen ville Johan Olsson icke lemna någon skjuts, ehuru han härtill träget uppmanades, i synnerhet af Johan Aron Jonsson. Johan Olssons broder, Carl Olsson i Sör Buar, åtog sig sedermera att tillsläppa skjuts, men fordrade emellertid betalning härför i förväg, hvaröfver Johan Aron Jonsson blef ond och slog handen i ett bord i rummet så att en å bordet stående lampa föll i golfvet, dervid oljan fattad eld. Slagsmål uppstod härefter i rummet emellan den tilltalade, Hilmer Carolusson och Johan Aron Jonsson, hvilka samtliga under slagsmålet i en klunga kommo ut på gården, derifrån de båda förstnämnda efter en stunds förlopp inkommo i rummet och hörde dervid Johan Olsson någon af dem yttra, att de trodde det Johan Aron Jonsson sprungit mot sitt hem. På fråga af den tilltalade säger Johan Olsson att den förre, sedan han, enligt hvad nyss blifvit nämndt, inkommit i Johan Olssons rum, icke på hela natten var borta från Sör Buar förr än han vid 4: tiden på morgonen aflägsnade sig derifrån i sällskap med vittnet Johan Johansson. Sistl Julafton såg Johan Olsson spår efter en karl ledande från ett ställe vid gärdegården å Sör Buar hvarest fanns lemningar från blod, fram mot häradsvägen. Johan Olssons broder Carl Olsson har omtalat, det han jämväl sett sådana spår vid sitt hem i riktning mot hemmanet Hjelmberg, hvadan Johan Olsson håller för troligt, att Johan Aron Jonsson gått vilse i fjellen söder om sistnämnda hemman och omkommit derstädes. Sedan Åklagaren påpekat det otroliga deri att Johan Aron Jonsson skall hafva begifvit sig i riktning mot hemmanet Hjelmberg, som ligger söder om Sör Buar, då deremot hans vistelseort Krokstrand är beläget norr om sistnämnda hemman, tillägger Johan Olsson att den tilltalade dagen efter slagsmålet var här i staden äfvensom att han på aftonen begaf sig derifrån i sällskap med Johan Olsson.

Gustafva Carlsdotter, säger sig hafva uppsatt hvad hon i saken känner uti följande handling:

“Wittnesattest

Hvad undertecknad såg etc se Litt B

v281432.b4970

No 1, Litt B

Wittnesattest

Hvad undertecknad såg och hörde vid det ifrågavarande tillfället den 22 sistl December var ibland annat att Aron Jonsson ville lega skjuts till Krokstrand och då hästen blef förspänd släden af Carl Olsson och Ludvig Persson i Sör Buar, och vore för dörren, yttrade Carl Olsson att skjutsen var färdig mina herrar, men skjutskarlen vill icke hafva något med betalningen att göra utan penningarna kan läggas här på bordet innan vi far.-

Då blef Aron ond och slog med handen i bordet så att lampan föll omkull och oljan rann utöfver bordet och oljan fattade eld, då sade Aron att han kunde taga tio och tio bönder och betala tio och tio hästar om han ville, och som vi har en sjuklig dotter, som ofta spottar blod, hvilken blef mycket rädd, så att min man måste hafva henne i en kammare och jag måste bringa de mindre barnen och mina gamla föräldrar till samma kammare och tillstängde densamma med en krok. -

Widare stod jag i dörren och lyste med ett ljus tills de kommo ut.-

Litet förr på aftonen fattade Aron mig i handen och sade om jag ville skulle alla dessa Gutarne dansa på rygg för mig.

Sör Buar den 18 Januari 1887

Gustafva Carlsdotter

Efter uppläsandet häraf säger sig Gustafva Carlsdotter vara nästan säker på att den tilltalade under hela natten, sedan han efter slagsmålet på gården inkommit i rummet på Sör Buar, uppehöll sig derstädes ända till vid 4: tiden på morgonen, då han begaf sig till sitt hem.

Carl Olsson vidhåller hvad han vid polisförhöret uppgifvit och tillägger att den tilltalade och Hilmer Carolusson, då de vid 11: tiden på aftonen inträdde i rummet på Sör Buar, yttrade att de “klabbat på” Johan Aron Jonsson samt att denne sprungit bort öfver gärdet. Sistförflutne Julafton såg Carl Olsson invid sitt hus i Sör Buar spår efter en karl, hvilka spår gingo i riktning mot hemmanet Hjelmberg och tycktes personen, som efterlemnadt spåren, hafva fallit omkull fyra gånger och haft svårt för att komma öfver en gärdegård. Derom tillfrågad säger Carl Olsson att sedan den tilltalade efter slagsmålet ute på gården inkommit i manuset å Sör Buar aflägsnade han sig icke derifrån förr än omkring kl: 4 på morgonen, då han begaf sig till sitt hem. Då Carl Olsson utförde Johan Aron Jonsson ur rummet var denne iklädd en skinnvest utan ärmor, hvaremot hans rock och halsduk lågo kvar inne i rummet.

Åklagaren yttrar att han på grund af hvad under ransakningen framgått nu yrkar ansvar jämväl å ofvanbemälda Hilmer Carolusson för misshandel å Johan Aron Jonsson och delaktighet i dennes undanskaffande och förklara målsegarne Olava Martina Johannesdotter och August Johnsson att de i detta yrkande instämma.

Hilmer Carolusson, hvilken med anledning häraf förekallas, medgifver att han under slagsmålet inne i rummet på Sör Buar slog till Johan Aron Jonsson en gång äfvensom att den sistnämnda sedan han blifvit af Carl Olsson utförd på gården, skuffades af Hilmer Carolusson, som jämväl måttade en spark åt Johan Aron Jonsson, hvaraf denne kanske träffades. Då Johan Aron Jonsson låg omkull på marken vid gärdesgården blef han icke

slagen af Hilmer Carolusson, som icke såg vare sig att han var blodig eller att han blifvit så svårt misshandlad att han deraf kunde dö. Hilmer Carolusson säger sig i sex dagar varit jemte flera andra personer ute och sökt efter Johan Aron Jonsson.

Tilltalade Ludvig Persson säger på fråga, att Hilmer Carolusson icke på något sätt misshandlade Johan Aron Jonsson, under det denne låg omkull vid gärdesgården och då Åkl med anledning häraf anmärker, att den tilltalade vid polisförhøret uppgifvit att så varit förhållandet, yttrar den tilltalade, att han med sin härom vid polisförhøret lemnade uppgift åsyftat slagsmålet mellan den tilltalade jemte Hilmer Carolusson och Johan Aron Jonsson inne i rummet å Sör Buar.

August Jonsson i Liholt upplyser att gräfning verkstälts å det ställe invid ofvannämnda gärdesgården, hvarest misshandeln egt rum och att derstädes under snön har påträffats en tegelsten, och håller August Jonsson för troligt att hans broder dermed blifvit slagen. Icke långt från från Sör Buar finnes en elf och som August Jonsson befarat att Johan Aron Jonsson blifvit der nedkastad har isen å en lång sträcka af elfven blifvit upphuggen, utan att den sistnämnde likväl blifvit anträffad. August Jonsson såg vid elfven spår efter en häst och släde, med anledning hvaraf förbemälde Carl Olsson upplyste, att han, som eger skog invid elfven, kort efter omstämda tillfället derstädes verkställde körning af ved.

Olava Martina Johannesdotter och August Jonsson anhålla att af den tilltalade utbekomma ersättning för deras inställelse härstädes, den förstnämnda med 10 kr, som hon måst utgifva för skjuts från sitt hem och hit till staden och August Jonsson för 2 1/2 mils resa och åter, enligt HdRns bestämmande.

Samtlige såväl vittnen som upplysningsvis i saken hörde personer fordra gottgörelse för deras inställelse vid Rätten med anledning hvaraf och sedan upplyst blifvit att de äro boende Johan Johansson i Långskog, Johan Olsson och h h Gustafva Carlsdotter samt Carl Olsson 1 3/4 mil samt Olof Andersson i Björneröd, Olof Andersson i Krokstrand, Sven Johansson och Jens Johansson derstädes 2 1/4 mil från tingsstället. HdRn förklarar dem vara berättigade att, derest de så önska, genom Åklagarens försorg förskottsvis af allmänna medel bekomma skjutslega från deras hemvist till tingsstaden och åter äfvensom 1 kr hvar för deras uppehälle vid tingsstället.

Åklagaren anhåller för vidare bevisnings förebringande om uppskof äfvensom att, all denstund Hilmer Carolusson varit delaktig i brottet och, enligt hvad alla upplysningar åklagaren om honom erhållit, gifven vid handen, är af ett vildsint sinnelag och, han må förklaras skyldig träda i häkte.

Vittnet Johan Johansson i Långskog uppgifver på åklagarens fråga, att Hilmer Carolusson är känd för att hafva ett häftigt lynne, hvarefter och då något vidare icke förekommer, parterna och öfriga i tingssalen närvarande få taga afträde, hvarjemte den tilltalade ur tingssalen utföres medan HdRn beslutar följande i parternas närvaro afsagda

Utslag

HdRn, som för närvarande icke finner skäl bifalla Åklagarens yrkande om Hilmer Carolussons häktande, uppskjuter ransakningen till 3:e rättegångsdagen af instundande WT med häradet då i Åklagaren närvaro målsegarne derest de så akta nödigt och Hilmer Carolusson vid äfventyr af hemtning skola sig inställa och skall den tilltalade i afbidan på fortsatt ransakning till kronohäktet i Uddevalla införpassas.

Som ofvan

På Häradsrättens vägnar

Alb. Nordström

1887 den 4 februari

No 48

Jemlikt HdRns beslut vid urtima ting med häradet den 18 sistl Januari företages nu till fortsatt handläggning derifrån till denna dag uppskjutna ransakningsmålet angående Kronolänsman F W Bendroths åtal mot häktade hemmasonen Ludvig Persson från Sör Buar samt mot Hilmer Carolusson från Björkemyren under samma hemman, begången misshandel mot stenhuggaren Johan Aron Jonsson från Krokstrands stenhuggeri, och företräder härvid i Åklagarens närvaro tilltalade Hilmer Carolusson, hvarjemte Ludvig Persson i Tingssalen införes under bevakning af fånggevaldiger P A Bergendahl.

Sedan protokollet vid förra ransakningen föredragits och af såväl Åkl som Ludvig Persson lemnats utan anmärkning upplyser Åklagaren att Johan Aron Jonsson den 27 sistl Januari påträffats död på en åker, hörande till hemmanet Östra Hede, som är beläget omkring 1/2 mil från Sör Buar samt att Johan Aron Jonsson, då han anträffades, låg på rygg med händerna på bröstet och benen i kors öfver hvarandra, och skall här antecknas, att sedan Åklagaren den 29 i sagde månad hos Domhafvanden anmält att Johan Aron Jonssons döda kropp blifvit funnen så har Domhafvanden jemlikt Åklagaren i sammanhang med berörde anmälan gjorda framställning uti skrifvelse nästpåföljande dag, anmodat Herr Provincialläkare A Belfrage att å den döda kroppen verkställa obduktion; och anförer åklagaren, att sådan obduktion den 1 i denna månad blifvit förrättad samt att, enligt hvad bemälde provincialläkare dervid tillkännagaf, Johan Aron Jonsson aflidit till följd af honom tillfogade slag i hufvudet hvaremot efter hvad Belfrage jemväl upplyst obduktionen icke framgått, huruvida döden följt omedelbart efter misshandelns föröfvande eller först åtminstone någon stund, derefter. Att emellertid Johan Aron Jonsson aflidit på natten efter det slagsmålet egt rum anser Åklagaren vara uppenbart enär Johan Aron Jonsson eljest skulle hunnit längre bort från Sör Buar, än hvad nu varit fallet. Den 22 sistl Dec var marken betäckt med så mycket snö att slädar allmänt begagnades och äfven under dagarne derefter har snö fallit. Kort innan Johan Aron Jonsson anträffades hade blidväder inträffat.

Sedan ordföranden tillkännagifvit, att protokollet öfver obduktionen ännu icke till Domare-embetet inkommit, påfordras vittnesförhör dels af Åklagaren med Anders Eliasson i Lejret, dennes son Edvard Andersson derstädes och Olaus Jakobsson i Stubbekasen dels ock af Hilmer Carolusson med Carl August Lundberg under Hogen, Edvin Niklasson i samma hemman och Carl Antonsson i Buar; och yttrar Hilmer Carolusson att hans vittnen torde kunna intyga, att han är känd för att vara en foglig och ordentlig person.

Samtliga vittnena, hvilka vid pårop företräda, finnas ojäfvige och få alltså med åklagaren på begäran förbehållen öppen jäfsrätt mot Hilmer Carolussons vittnen, aflägga vittnesed, om hvars vigt de erinras och en i sänder hördes berätta:

1. Anders Eliasson: att vittnet den 6 sistl Januari på en å Johan Olssons i Sör Buar egor varande väg, som sträcker sig mot en emellan sagda hemman och hemmanet Hästeskede befintlig elf, såg spår efter en häst och släde äfvensom på en sträcka å vägen af omkring 20 alnar droppar af blod, men på hvad sätt sagde blodmärken uppkommit vet icke vittnet. Vidkändt.

2. Edvard Andersson: att vittnet vid samma tillfälle som hans förenämnde fader såg af denne omvittnade spår efter en häst och släde äfvensom bloddroppar. Omvittnade vägen

begagnas endast såsom vinterväg och brukar sällan befaras. Vidkändt.

Sedan Åklagaren anmärkt att det är förberörda väg, på hvilken Carl Olsson på Sör Buar färdats för att såsom han vid förra ransakningstillfället uppgaf, från sin invid elfven belägna skog hemta ved och ris samt att, derest han verkligen varit i skogen, som ligger på södra sidan af elfven och dit han från Sör Buar icke kunde anlända på annat sätt än att färdas öfver elfven, som då var belagd med is, spår skulle synts icke blott på isen utan äfven på stranden invid elfven, yttra båda förbemälde vittnen, att de några dagar före ofvanomvittnade tillfälle sågo spår efter häst och släde på isen vid stranden, hvarest Carl Olsson skulle hemta ris, men deremot ej på land. Vidkändt.

3. Olaus Jakobsson: att vittnet den 6 sistl Januari samtidigt med förenämnda båda vittnen såg spår efter en häst och släde samt blodfläckar på vägen som från Sör Buar leder till ofvannämnda elf, hvilken vid detta ställe benämnes Hästeskededammen. Vid nu omnämnda tillfälle var en stor del af isen å elfven upphuggen, och kan vittnet fördenskull icke yttra sig öfver, huruvida spåren på vägen fortsatte ut på isen. Vidkändt.

4. Carl Antonsson: att vittnet var närvarande vid den brännvinsutdelning, som den 22 sistl December egde rum å Sör Buar samt att vittnet då sågo Johan Aron Jonsson försöka fatta Hilmer Carolusson om lifvet, men om det skedde i ond afsigt vet icke vittnet som lemnade Sör Buar omkring kl 8 på aftonen sagde dag och fördenskull icke eger någon kännedom angående omstämda misshandeln. Vidkändt.

5. Lundberg: att vittnet är granne till tilltalade Hilmer Carolussons föräldrar samt att, för så vidt vittnet känner, Hilmer Carolusson är stillsam och ordentlig, då han vistas i hemmet. Huru han uppför sig då han icke uppehåller sig hos föräldrarne vet icke vittnet, som dock af hans arbetskamrater hört uppgifvas, att han i sällskap lätt blifver retad. Vidkändt.

6. Edvin Niklasson: att vittnet länge varit bekant med Hilmer Carolusson, hvilken enligt vittnets åsigt icke inlåter sig i slagsmål utan att någon annan dertill gifvit anledning. Vidkändt.

Ludvig Persson bestrider fortfarande att, för så vidt han derom eger kännedom, Johan Aron Jonsson dog af den åkomma vid gärdesgården å Sör Buar föröfvade misshandeln äfvensom all kunskap derom att Johan Aron Jonsson forslats bort från Sör Buar samt tillägger, på fråga, att han icke vet af hvilken anledning Johan Aron Jonsson föll omkull vid gärdegården, men att detta möjligen skedde derigenom att han blef skuffad af Ludvig Persson. Tillfrågad huruvida icke Hilmer Carolusson deltog uti ifrågakomna misshandeln ute på gårdsplanen å Sör Buar, säger Ludvig Persson nu, att Hilmer Carolusson höll Johan Aron Jonsson, då denne liggande invid gärdegården sparkades af Ludvig Persson äfvensom att Hilmer Carlusson tilldelade Johan Aron Jonsson några sparkar.

Hilmer Carolusson bestrider berörde om honom af Ludvig Persson lemnade uppgifter samt säger sig icke hafva på annat sätt deltagit i misshandeln än han vid förra ransakningen uppgaf.

Åklagaren upplyser på gifven anledning att hemmanet Öster Hede ligger söder om Sör Buar samt säger sig hålla för troligt, att Johan Aron Jonsson blifvit ihjelslagen af den tilltalade vid Sör Buar samt fördes på vägen derifrån till ofvannämnda elf för att nedsänkas der, men att detta icke kunnat ske, enär elfven vid tillfället var frusen, och tillägger Åkl att

vägen från Sör Buar till Östra Hede kan tagas antingen öfver en hög bergskam, hvilken väg är den kortaste, eller ock förbi Hjelmberg och Mardal m. fl. hemman, hvarjemte man äfven på en omväg, som dock är mycket längre än de båda nyssnämnda vägarna kan anlända till Östra Hede. Åklagaren, för sin del, tror icke att Johan Aron Jonsson efter den honom öfvergångna misshandeln kunnat tillryggalägga vägen emellan Sör Buar och Östra Hede och äfven om han, såsom de tilltalade velat göra troligt, efter misshandeln sprungit bort från Sör Buar, är det högst antagligt att han sökt plats öfver natten i Hjelmberg eller Ramdal eller något af de många andra ställen som finnas i denna närheten af Sör Buar. Som styrkt är att Hilmer Carolusson deltagit uti ifrågakomna misshandeln yrkade Åkl å honom ansvar enligt 14 Kap 7§ Strafflagen samt att han må förklaras skyldig träda i häkte, helst han icke innehar stadig tjenst eller eger eget hem. För öfrigt anhåller Åklagaren om uppskof med ransakningen för att kunna taga del af utlåtandet öfver förenämnda obduktionen.

Hilmer Carolusson bestrider häktningssyrkandet i synnerhet som han, enligt två af honom förut af honom förut uppgifvits afhöll Ludvig Persson från att misshandla Johan Aron Jonsson, hvarefter och då något vidare icke förekommer parter och tingsmenigheten få taga afträde medan HdRn beslutar följande i Åklagarens och de tilltalades närvaro offentligen upplästa

Utslag

Som den tilltalade Hilmer Carolusson vidgått att han vid omstämda tillfället misshandlat ofvannämnde Johan Aron Jonsson, samt enligt hvad af Åklagaren blifvit upplyset, vid den i målet omnämnda af vederbörande läkare verkställda obduktion af Johan Aron Jonsson döda kropp framgått att Johan Aron Jonsson aflidit till följd af honom öfvergånget våld, pröfvar HdRn lagligt förklara, att Hilmer Carolusson skall i häkte tagas, och varder emellertid, med bifall till Åklagarens derom gjorda anhållan, ransakningen uppskjuten till Lördagen den 19 instundande månad, då det åligger Åklagaren att förete prestbevis angående Hilmer Carolusson äfvensom förebringa den ytterligare bevisning, hvartill Åklagaren kan få tillgång; skolande tilltalade Ludvig Persson och Hilmer Carolusson i afbidan på nästa ransakning till Kronohäktet i Uddevalla införpassas.

Hilmer Carolusson underrättas hvad honom åligger att iakttaga, derest han i högre rätt vill anföra besvär mot förestående utslag, i hvad det innefattar åläggande för honom att träda i häkte, hvarefter något vidare icke förekommer.

v281432.b1670

1887 den 19 februari

(sessionen börjades kl 10 fm)

No 58

Då enligt HdRns beslut under No 48 här ofvan i domboken nu till förnyad handläggning företages till denna dag uppskjutna ransakningsmålet angående Kronolänsmannen J W Bendroths åtal mot häktade Ludvig Persson från Sör Buar och Hilmer Carolusson från Björkemyren under samma hemman, företräder Åklagaren hvarjemte Ludvig Persson och Hilmer Carolusson inställas inför HdRn under bevakning af fänggevaldiger P A Bergendahl.

I protokollet vid sista ransakningstillfället, som nu uppläses, godkännes såväl af Åklagaren som de tilltalade utom derutinnan, att Ludvig Persson säger sig icke kunna vidhålla sin lemnade uppgift, att Hilmer Carolusson höll Johan Aron Jonsson, då denne sparkades af Ludvig Persson, hvilken uppgift är oriktig och af Ludvig Persson vid förra ransakningen af förhäftande och bristande uppmärksamhet på dervid till honom ställda frågor afgafs; och tillägger Ludvig Persson, att sedan han till boningshuset å Sör Buar framkört den af Johan Aron Jonsson vid ifrågakomna tillfället beställda skjutsen samt efter det den sistnämnde vägrat att i förskott erlägga skjutspenningar, fått in hästen i stallet å Sör Buar återvändt till boningshuset, blef han vid sitt inträde derstädes utan någon föregående ordvexling anfallen af Johan Aron Jonsson, som fattade honom vid halsen och slet sönder uppslagen på den tröja han bar på sig. Såväl häröfver som till följd af Johan Aron Jonssons smädliga yttrande vid tillfället, såsom t.ex. att han lätt kunde taga tio bönder, blef Ludvig Persson uppretad och slog till Johan Aron Jonsson, hvilken jemväl utdelade slag omkring sig, hvarefter det förut i målet omnämnda slagsmålet i stugan uppstod och deri såväl de tilltalade som Johan Aron Jonsson deltog. Denne senare utfördes nu ur stugan af Carl Olsson i Sör Buar och då Ludvig Persson omedelbart derefter kom ut på gården och vid ofvannämnda gärdesgård sammanträffade med Johan Aron Jonsson, blef denne af Ludvig Persson skuffad omkull och med foten tilldelad en spark utan att Ludvig Persson måttade å något visst ställe å Johan Aron Jonssons kropp. Ludvig Persson, som säger sig omöjligen kunna medgifva att han mer än en gång sparkade Johan Aron Jonsson, upplefver att han aldrig sett Johan Aron Jonsson förr än vid ifrågakomna tillfället och att det icke var i afsikt att misshandla Johan Aron Jonsson, som enligt Ludvig Persson, enligt hvad nämndt är, utträdde på gården. Såväl den tilltalade som Johan Aron Jonsson voro vid tillfället rusiga.

Hilmer Carolusson säger sig icke minnas att han inne i stugan å Sör Buar slog Johan Aron Jonsson, ehuru han icke vill bestrida, att så möjligen varit förhållandet, enär Carl Olsson i Sör Buar sedermera för Hilmer Carolusson omtalat, att han derstädes tilldelat Johan Aron Jonsson ett slag. Den sistnämnda var vid tillfället mycket retsam såväl mot de tilltalade som mot öfrige i Sör Buar inneboende personer samt ville taga liftag med Hilmer Carolusson, under yttrande, bland annat, att han lätt kunde taga tio bönder. Hilmer Carolusson, som inne i stugan blef kastad omkull, kan icke minnas att detta förorsakades af Johan Aron Jonsson eller att denne i öfrigt inne i stugan slog Hilmer Carolusson, som nu medgifver, att den spark, som under slagsmålet ute på gården af honom måttades mot Johans Aron Jonsson, träffade denne på benet men att Johan Aron Jonsson deraf icke föll omkull. Sedan Ludvig Persson ute på gården sparkat Johan Aron Jonsson, bad denne Hilmer om hjälp emot Ludvig Persson, med anledning hvaraf Hilmer Carolusson fattade den sistnämnde i rockkragen hvarefter båda de tilltalade gingo in i manhuset å Sör Buar.

Protokollet öfver den af Herr Provincialläkaren A Belfrage företagna rättsmedicinska undersökning å Johan Aron Jonssons döda kropp, hvilket protokoll sedan efter ransakningen inkommit till Domhafvanden och genom hans försorg tillhandahållits Åklagaren, återställes nu af denne och har jemte det utaf Belfrage afgifna utlåtandet följande lydelse:

A) År 1887 den 1 februari etc

se Litt A

v281432.b1700

No 58 Litt A

A) År 1887 den 1 februari förrättades af undertecknad Provincialläkare på anmodan af Domhafvanden i Wette härad rättsmedicinsk besigtning och liköppning å döda kroppen efter Stenhuggaren Johan Aron Jonssons från Buar Holtet vid Prestebacke. Förrättningen verkställdes i Strömstad å hyrd lokal i närvaro af Doktor J Beranius, Apothekare F Berg i Strömstad, Kronolänsmannen i häradet F W Bendroth samt Poliskonstapeln F Almqvist.

Liket identitet intygades af Kronolänsmannen Bendroth.

B) Specis facti

Af polisundersökningen framgår att Jonsson, som är 31 år gammal, den 22 sistlidne December varit inne hos Hemmansegaren Johan Olsson i Sör Buar i Skee socken, der delning af hemtaget bränvin skett; att han efter ordvexling med Hemmanssönerna Ludvig Persson och Hilmer Carolusson derstädes med dessa kommit i handgemäng och efter någon stund utförts ur stugan; att sistnämnde personer jemväl utgått och vid en å gården befintlig stengärdegård ånyo öfverfallit honom, dervid Ludvig Persson misshandlat honom medelst slag och sparkningar synnerligast i hufvudet; att han efter misshandeln försvunnit och sedermera icke oaktadt gjorde efterforskningar kunnat igenfinnas förr än de 27 nästlidne Januari, då han påträffades af Olaus Mattisson i Östra Hede liggande död å egorna till August Olaussons hemman i Östra Hede, der han invid en berghäll låg på ryggen med korslagda ben och händerna upplagda på bröstet; att han forslats derifrån till en Olaus Mattisson tillhörig smedja, hvarifrån han den 29 sistnämnda månad transporterats hit till staden och tills nu förvarats i Sjukhusets likbod; att då han upphittades snön var på stället bortsmält, samt att några spår deromkring icke voro synliga.

Temperaturen från den 22 December sistlidet år då Jonsson saknades, har varit under fypunkten för omkring åtta dagar sedan, då blidväder inträffade och sedan dess varit omkring +5 grader C.

C) Yttre besigtning

1. Liket ligger naket utsträckt på ett bord. Utbredd likblånader å hela ryggen och klinkarna, hvarest öfverhuden är nästan öfverallt aflossad. Likblånader finnas äfven på båda armarna hvarest äfven öfverhuden på flera ställen är aflossade äfven musklerna börja öfvergå i förruttnelse.
2. Den döde synes var af omkring 30 års ålder och af manligt kön, grof kroppsbyggnad, temligen gott hull, mörkt hår, kortklippt, bruna mustascher, blå ögon, tänderna friska.
3. Likfläckarna befinna sig hufvudsakligen å ryggen och bakre sidan af armarne. Huden å fötter, händer och knän är hvit och rynkigt sammandragen. Huden å nedre delen af buken är grönblå. Ansigtet är svartblått, frussigt.
4. Ingen flytning eller märken af torkadt blod, hvarken ur näsan eller öronen. Stolsgången fri.

5. Två centimeter ofvanför venstra ögat finnes en mörkröd fläck, af omkring ett öres storlek, hvilken dylik fläck, af samma storlek finnes äfven något nedan den förstnämnda. Omedelbart nedanför nackknölen finnes ett på tvären gående 2 centimeters långt sår med ojemna kanter gående genom hufvudsvålen, men ej genom benhinnan. Huden i omgifningen kännes degig och adematöst svullen. För öfrigt inga tecken på yttre våld.

D) Inre besigtning

6. Hufvudsvålen ovanligt tjock och fast. I bakre partierna af densamma är den genomdränkt af en något blodblandad vätska. I densamma finnes å det ställe som motsvarar det yttre såret, en större blodutådring. Äfven i venstra tinningsmuskeln finnes en dylik samt tvenne mindre sådana ofvanför och till venster om venstra ögat. Musklerna å hufvudet kadaveröst förändrade.

Benkalotten af normal tjocklek; ingen kärlinjection i densamma.

7. Hårda hjernhinnan af vanlig blodhalt och långa blodledaren tom. Emellan hjernhinnorna adamatös utgjutning. Ingen fri blodutgjutning på hjernans yta men blodådrorna i synnerhet i bakre partierna starkt blodfyllda. Hela hjernmassan är för öfrigt blöt och kadaveröst uppmjukad.

8. Sedan hårda hjernhinnan blifvit aflossad från skallens botten märkes en spricka i hufvudskålens botten. Den börjar straxt vid nackknölen motsvarande det ställe der yttre våldet träffat och förlöper sedan genom venstra delen af nackbenet, gående i nästan rak linea med riktning åt venster till ventra klippbenet hvarest den i nästan rät vinkel mot den förra riktningen begifver sig till inre hörselgången, hvarest den delar sig i två små grenar.

Vid uppmejsling af klippbenet förefanns en blodinfiltration i detsamma. I hufvudskålens botten fanns ett par theskedar tunnflytande något blodblandad vätska men några blodkoagula kunde ej der, liksom ej heller å något annat ställe i hjernan upptäckas.

9. Vid bröstkorgens öppnande sammandrager sig lungorna fullständigt och i begge lungsäckarna fanns omkring en matsked blodblandad vätska.

10. Hjärtat innehöll omkring 20 gram blodfärgad vätska. Hjärtat af vanlig storlek, slapp konsistens. I högra hjerthalfvan fanns ett större fibruikoagula. Valfver och mynningar friska.

11. Venstra lungan fri, kännes öfver allt luftförande, i bakre partierna starkt adematös. Ingen förtätning förefinnes någonstädes.

12. Slemhinnan i luftstrupen kadaveröst förändrad. Slemhinnan i matstrupen blek.

13. Å nätet och tarmarnes yttre yta finnes ingen kärlinjection. Magsäckens yttre yta mörkröd kadaverös förändring.

14. Mjelden liten af fast konsistens.

15. Magsäcken tom, belagd på inre ytan med tjockt segt slem af sur reaktion. Slemhinnan mörkröd (kadaverös förändring): äfven tolffingertarmen innehåller tjockt, segt slem och slemhinnan af samma utseende som magens.

16. Lefvern blårod till färgen, af fast konsistens, temligen rikt blodhaltig. Gallblåsan innehöll ett par matskedar tunnflytande galla.

17. Tunntarmarne innehöllo tunn grötlik massa. Slemhinnan i allmänhet mörkfärgad/kadaverös förändring/. Tjocktarmarnes innehåll grönaktigt af mera fast beskaffenhet, slemhinnan i allmänhet blek.

18. Njurarna af vanlig storlek af mörkblå färg, kapseln aflossa med lätthet. För öfrigt utan anmärkning.

19. Urinblåsan innehöll omkring 100 gram urin.

För öfrigt intet att anmärka.

Sålunda befunnits, sanningsenligt dikteradt uppläst och justerad intygar

A Belfrage

Provincialläkare

Att alla kaviteter blifvit öppnade och protokollet under tiden af obducenten dikteradt, intygas

F G Borg F W Bendroth

Jonas Beranius

Utlåtande

Ehuru ingen fri blodutgjutning hvarken på hjernans yta eller i dess inre kunnat vid obduktionen upptäckas, kan det dock med visshet antagas, att döden orsakats af de närmaste följderna af det häftiga yttre våld, som åstadkommit den i punkt 8 anmärkta frakturen i hjernskålens botten, hvilken sträckte sig från nackknölen ända till inre hörselgången. Huruvida döden inträffat omedelbart efter det föröfvade våldet, eller inträffat en tid derefter, kan deremot ej med säkerhet af de funna obduktionsföreteelserna bestämmas, hvilket härmed icke blott på aflagd embetsed intygas utan och med denna men edliga förpligtelse "så sant mig Gud hjelpe till lif och själ" bekräftas.

Tanum den 2 Februari 1887

A Belfrage

Provincialläkare

Vidimeras

Ex officio

A Belfrage

Provincialläkare

Efter föredragning häraf inlemnar Åklagaren följande:

Prestbetyg för häktade etc

se Litt B

v281432.b1740

No 58 Litt B

Prestbetyg för häktad Gustaf Hilmer Carolusson

Lefnadsomständigheter före ankomsten till fängelset

Födelseår, månad och dag samt ställe uppgifvet till By, Socken, Stad, Härad och Län:

Född i Skee förs. af Bohuslän den 5 Dec 1860

Föräldrarnas namn, stånd och villkor samt om de lefva och hvarest eller när och hvarest de aflidit:

Torp. Carolus Carlsson och hu Hedda Nilsson, som lefva under Sör Buar af denna församling

Uppfostran förra yrket eller näringsfång samt tiden och stället för första och sista Nat-tvardsgången:

Uppfostrad hemmet hos sina föräldrar, der han hittills vistats. År 1875 admitterad till H H Nattvard med vitsord om någorlunda hjälplig christendoms-kunskap.

Ogift eller gift samt om hustru eller nära anförvanter lefva, uppgift å deras namn och födelseort:

Ogift

De församlingar der personen varit mantalsskrifven och tiden när, men i synnerhet hvarest och när sednast under två påföljande år:

Skee

Om, när och af hvad anledning tillförene häktad, för brott tilltalad, frikänd, bestraffad eller benådad:

Icke tillförne för brott häktad eller bestraffad

Skee den 18 Febr 1887

C A Ekstedt

P.l.

Hilmer Carolusson upplyser att han är född den 7 December 1860 och icke såsom förestående prestbetyg angifver den 5 sagde månad på torpet Björkemyren under Sör Buar, att han aldrig haft någon stadigvarande tjänst men arbetat för dag såsom stenhuggare i Norge dels ock vid Krokstrands stenhuggeri, att han kan läsa och skriva samt att han icke förr än nu varit för brott tilltalad. De i ofvanintagna prestbetyget om Hilmer Carolusson lemnade uppgifter erkännes af honom.

Åklagaren yttrat på fråga att Johan Aron Jonssons döda kropp anträffades på en åker å hemmanet Östra Hede samt att det icke finnes någon väg närmare det ställe hvarest kroppen låg än omkring 600 famnar. Sedan Åklagaren upplyser att Johan Aron Jonsson under lifstiden med sin familj, som består af hans enka och fyra barn, af hvilka det yngsta blifvit födt för omkring en vecka sedan, varit bosatt på Buarholtet i Norge i närheten af Idefjorden men att Johan Aron Jonsson vid tiden närmast före omstämda misshandel arbetade vid Krokstrands stenhuggeri inom häradet, öfverlemnar Åklagaren, alldenstund han icke eger tillgång till ytterligare bevisning i målet, detsamma till pröfning samt inlemar i sådant afseende följande

Slutpåstående. Då af det vid obduktionen etc se Litt C

v281432.b1740

No 58 Litt C

Slutpåstående

Då af det vid obduktionen förda protokoll och deraf föranledda utlåtande inhemtas, att Johan Aron Jonssons död varit en följd af den honom den 22 sistlidne December ågångna misshandel och nämnda misshandel, enligt hvad af ransakningen framgått, föröfvats af häktade Ludvig Persson och Hilmer Carolusson; och då misshandeln uppenbarligen skett med berätt mod, men utan afsigt att dräpa, yrkar jag att Häradsrätten måtte döma de tilltalade jemlikt 14 Kap 4§ Strafflagen, dervid jag anser några mildrande omständigheter icke föreligga.

Skulle, mot förmodan, Häradsrätten finna nämnda lagrum icke vara mot Hilmer Carolusson tillämpligt, yrkar jag ansvar å honom jemlikt §7 i förenämnda kap, jämfördt med 3 kap 3§ samma lag.

Derjemte anhåller jag, att HdRn måtte ålägga de tilltalade att gälda ej mindre alla de

kostnader jag haft i och för obduktionen af Jonssons döda kropp, hvilka kostnader enligt innehafda och qvitterade räkningar uppgå till 30 kr 50 öre, än äfven vederbörande läkares räkning å obduktionen till det beloipp, som i vederbörlig ordning kan varda fastställdt.

Till slut får jag förena mig i det yrkande, som af den aflidnes Enka blifvit gjort om underhåll åt sig och 4 minderåriga barn, af hvilka det äldsta är 6 år och det yngsta idag 8 dagar gammalt, förmenande jag ersättningspåståendet var för lågt.

Wette härads tingsställe i Strömstad den 19 februari 1887.

F W Bendroth

varande härvid fogade dels följande från Johan Aron Jonssons enka Martina Olava Johannesdotter till HsRn ställda skrift:

Till Härads-Rätten i Strömstad etc

se Litt D

v281432.b1750

No 58 Litt D

Til

Herreds Retten i Strömstad

Underskrivne Enka, (Martina Olava Johannesdotter) efter den paa Buer i Ske socken den 22 December f d ihjelslagne Johan Aron Jonasson, anhåller hervid i orbådighet, med Rettens Hjelp, om en underställelse till Ophold for mig og mine 3 -tre- Barn, fra 6 til 1 aar, og vidare oplyses at jag nu er höest fruktsommelig. For Öieblikket har jag ikke havt nogen Nöd, for snille Folk videnom har sendt mig klädvarer, men det kan ikke ventas at vedvare, og nu er jag husvil.

det skulle vare en Tröst i min Nöd om den ? ret kunde bevidne, at jag ble tilstaalt eller bevilget en hjelp af 50 -femti- öre dagligt för oss hvar indtill 15 aars ålder om en sådan hjelp kunna udtages af drabemandene, eller af en anden kasse.

Buerholtet den 7 Februar 1887

Arbågist

Martine Olava Johannesdotter

Det er os bekjent, at Enkaen Martine Olava Buerholtet er fattig og har nu 3 barn fra 1 till 6 aar og desuden er hvist frugtsamelig, saa hun nödvendig maa have understöttelse, hvorfra den saa skal komma hvilket bevidnes herved.

Folkesath den 7 Februar 1887

L Bognes Ivar Brökke

Gaardbringer Ordförer

Dels ock följande fyra räkningar:

Kronolänsmannen F W Bendroth etc

se Litt E

v281432.b1760

No 58 Litt E

kronolänsmannen F W Bendroth

till undertecknad

Debet

För biträde vid obduktion af liket efter

Stenhuggaren Aron Jonsson

5.00

Transport af liket från Lazarettet till obduk-

tionslokalen samt derifrån till Kyrkogården

4.75

Graföppning

2.00

Skurning och rengöring af obduktionslokalen

75

Kr 12.50

Qvitteras

Strömstad den 2 Februari 1887

Mattis Persson

För transporterandet af liket efter Stenhuggaren Aron Jonsson i Kroken från Östra Hede till Strömstads sjukhus har jag af Herr Kronolänsmannan F W Bendroth bekommit Fyra /4/ kronor

qvitteras

Strömstad den 4 Februari 1887

B Norqvist

1887

Jan 31 till en likkista till aflidne Stenhuggaren J A Jonsson

kronor 12

Betalt qvitteras

Strömstad 11 Februari 1887

J G Strömberg

Strömstad den 19/2 1887

Nota

Begagnat ett rum för obduktion

kronor 2

Betalt summa Kr 2

Hedvig Dahlblom

Då något vidare icke förekommer få Åklagaren och tingsmenigheten taga afträde, hvarjemte de tilltalade ur tingsalen utföras; och beslutar HdRn derefter följande, sedan parterna åter företrädt, offentligen upplästa

Utslag

HdRn finner vittnet Jens Johansson hafva varit jäfvig att vittna i saken, hvadan hans vittnesmål icke kan tillerkänna verkan af laga bevis; och emedan hvad först angår åtalet mot häktade Ludvig Persson, denne vidgått, att han på aftonen den 22 sistl December å gårdsplanen utanför manhuset å Sör Buar skuffat omkull i målet omnämnda, nu mera aflidne, Johan Aron Jonsson och omedelbart derefter, under det denne låg på marken, med foten tilldelat honom en spark, som, för så vidt af ransakningen framgår, icke varit rigtad mot något visst ställe å Johan Aron Jonssons kropp, samt bevisning icke förekommit derom, att Johan Aron Jonsson annorledes än som nu är nämndt blifvit af Ludvig Persson misshandlad, dertill icke heller det i målet företedda, af Herr Provincialläkaren A Belfrage öfver obduktionen af Johan Aron Jonssons döda kropp protokoll gifver anledning, ty och som berörde spark måste anses hafva åstadkommit det sår å Johan Aron Jonssons hufvud under nackknölen och den spricka eller fraktur å hans hjernskål, som omnämnes uti sagda protokoll och hvilka skador, enligt det af Belfrage i anledning af obduktionen afgifna utlåtande, med visshet kunna antagas hafva förorsakat Johan Aron Jonssons död, ehuru det af obduktionen icke kunnat utrönas, huruvida det Johan Aron Jonsson sålunda öfvergångna våldet varit så häftigt, att han omedelbart derefter aflidit, alltså och då beträffande åtalet mot Hilmer Carolusson, bevisning icke förekommit derom, att han på annat sätt än af honom uppgifvits eller derigenom att han på förenämnda gårdsplan strax innan Johan Aron Jonsson derstädes af Ludvig Persson misshandlades tilldelat Johan Aron Jonsson en skuffning och en spark, som träffat dennes ben, men hvaraf, så vidt under ransakningen framgått, någon skada icke uppkommit, våldfört sig å Johan Aron Jonsson, pröfvas, i betraktande af Johan Johanssons i Långskog och Olof Anderssons i Krokstrand vittnesmål jemte andre i saken uppgifne förhållanden, hvarigenom är styrkt, att före ofvanberörde misshandels föröfvande slagsmål mellan de tilltalade och Johan Aron Jonsson egt rum såväl i manhuset å Sör Buar som å gårdsplanen derutanför, till hvilket slagsmåls uppkomst Johan Aron Jonsson, hvilken inne i manhuset uppfört sig bullrande och retsamt, må anses hafva medverkat, HdRn, som finner Ludvig Persson icke hafva haft för afsigt att med förberörde spark döda Johan Aron Jonsson, lagligt med stöd af 5§ 2 mom samt 7§ i 14 Kap Strafflagen döma de tilltalade: Ludvig Persson för det han genom förberörda misshandel, som måste anses hafva varit uppsåtlig men skett af hastigt mod, dräpitt Johan Aron Jonsson att hållas till straffarbete i tre år och sex månader och Hilmer Carolusson för det han på sätt ofvan är nämndt varit uti dråpet delaktig att böta 200 kronor; hvarjemte Ludvig Persson, med stöd af 6 Kap 4§ nämnda lag, dömes skyldig att till Johan Aron Jonssons efterlevande enka Olava Matilda Johannesdotter och fyra barn, hvilka genom Johan Aron Jonssons frånfälle kommit att sakna nödigt underhåll, utgifva skadestånd med 500 kronor på en gång till enkan och med 1/3 dels krona om dagen till hvar och ett af barnen till de tre äldste barnen från den 22 sistl December och till det yngsta från dess födelse till dess barnen uppnått 12 års ålder eller kunna sig själfve försörja skolande det barnen tillkommande skadeståndet vid hvarje månads början för samma månad till deras laga målsman eller den, som om deras uppehälle drager försorg, utbetalas; och åligger det härförutom Ludvig Persson att till Kongl Majt och Kronan gälda såväl den af Åklagaren enligt här ofvan intagna fyra räkningar utgifva summa 30 kr 50 öre som äfven kostnaden för obduktionen af Johan Aron Jonssons döda kropp med det belopp, som enligt gällande bestämmelser därför bör utgå, äfvensom att godtgöra ej mindre målsegarne ofvanbemälda Olava Martina Johannesdotter och August Jonsson från Liholt för deras inställelse vid första ransakningstillfället med 10 kr: till den förstnämnde och med 12 kr: till August Jonsson än äfven i målet af Åklagaren åberopade vittnen, som ersättning fordrat, och upplysningsvis hörde personer med de belopp, som HdRn redan blifvit bestämda och hvilka belopp, derest Ludvig Persson till deras betalande saknar till-

gångar, komma att af allmänna medel gäldas; skolande Hilmer Carolusson genast försät-
tas på fri fot hvaremot Ludvig Persson fortfarande skall hållas häktad och till Kronohäktet
i Uddevalla åter införpassas.

(Besvärshänvisning meddelad)

(Sessionen slutandes kl 6 e.m.)